

Formanden: Jeg betragter Forslaget som ikke foreliggende; da man ikke kan stemme to Gange over det samme Forslag, holder jeg mig, som før bemærket, til Mindretallets Forslag.

Criksen: Jeg har ikke noget Nyt at sige til det, jeg udtalte ved Sagens 2den Behandling, men vil blot i Korthed endnu en Gang anbefale det Forslag som jeg har stillet, til det ærede Things Belvilje. Det forekommer mig, at, naar vi beholde § 5 uforandret, som den blev vedtagen ved 2den Behandling, vil der fremkomme et Forhold, som vil være i høj Grad uheldigt, thi det er min Tro, at de, der i Genhold til denne Paragraf ville faae en Keltse, ville være større Landbrugere. En Teglværkseier vil saaledes kunne faae sin Bygningsafgift nedsat til det Halve, forudsat at hans Indtægt af Agerbruget er større end hans Indtægt af Teglværket. Den derimod, som driver bunden Næring, vil i Reglen ikke opnaa nogen Keltse; thi det vil kun være meget sjældent, at han har faa stort et Agerbrug, at det giver ham hans overveiende Indtægt sammenlignet med Indtægten af Næringen. Jeg tror saaledes, at selv henst til Kjøbstæderne vil Forslaget ikke i nogen væsentlig Grad kunne skade, og jeg skal derfor — for at vi dog kunne tilvejebringe nogen Lighed for alle Parter — anbefale det ærede Thing at vedtage Vindringsforslaget.

Finantsministeren: Med Hensyn til det Forslag, som er fremkommet tvende Gange, nemlig dels fra ærede Medlemmer i Salen, dels fra det ærede Mindretal i Udvalget, som atter har fremsat det, bør jeg dog maaſke, inden vi gaa til Afstemning, sige, at vel er min personlige Opfattelse af Spørgsmaalet uforandret og altsaa min Stemme som Vandsthingsmand ligesaa, men jeg kan i en Sag som denne, med dens Forhandling paa et senere Stadium for Die, som Minister ikke Andet end lægge Mærke til, hvorledes Afstemningen faldt hidt. Jeg kan ikke ved den Afstemning, som fandt Sted ved 2den Behandling, have overset, at to forhenværende Indenrigsministre stemte for Mindretalsforslaget; ei heller, at flere Medlemmer, som dels repræsenterer Kjøbstæder og dels staa dem meget nær, have set paa Spørgsmaalet under et andet Synspunkt end jeg. Naar Spørgsmaalet kommer frem senere, kan denne Omstændighed ikke Andet end faae Indflydelse paa den Maade, hvorpaa Finantsministeren bør stille sig ligeoverfor det; med andre Ord: det bliver et aabent Spørgsmaal mellem Thingene; Ministeren maa rette sig efter Afgjøvelsen i begge Rigsdagens Thing; det kan ikke være et Punkt, hvor han kan gjøre Krav paa, at hans personlige Mening bliver det afgjørende Lod i Vægtſkaalen.

Carlsen: Jeg skal bemærke, at den afgjørende Grund, hvorfor jeg ikke tidligere har stemt

for Mindretalsforslaget, var Hensynet til Kjøbstæderne. Jeg fandt, at man ikke ved denne Lovlighedsvis burde gjøre nogen Forandring i den Lov, der har ordnet disse Forhold, og jeg stillede mig, som sagt, saaledes navnlig af Hensyn til Kjøbstæderne nær, ikke have nogen Betænkelse ved Forslaget, kan jeg naturligvis ligesaa lidt som den høitærede Finantsminister have nogen Betænkelse derved.

Da ikke Flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Vindringsforslag af Udvalgets Mindretal til Lovforslagets § 5:

§ 7de Linie efter „Beboelsesleiligheder“ sættes: „“, og Resten af Paragrafen udgaa. vedtoges med 23 Stemmer mod 17.

2) Vindringsforslag af Udvalget til Lovforslagets § 7 b:

§ første Linie efter „Bygninger“ sættes: „og Leiligheder“. vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Vindringsforslag af Udvalgets Ordfører (Rayser) til Lovforslagets § 9:

§ 2den Linie forandres Ordene: „tillige for Bøder“ til: „tillige Bøder“. betragtedes som vedtaget uden Afstemning.

Lovforslaget i dets Helhed fattes derpaa under Forhandling.

Criksen: Jeg skal ikke opholde det høie Things Tid ret længe, skøndt det ganske vist havde været min Tanke at anstille forskjellige Betragtninger over denne Sag, fordi jeg tror, at den for Landets Vedkommende frembyder faa mange Bænskeligheder og faa mange Bryderier, at der var al Anledning til nøiere at gjennemgaa Lovforslaget for nærmere at paavise dette. Jeg skal imidlertid indskrænke mig til at henstille til den høitagtede Finantsminister at have det Spørgsmaal i Tanke, om vi dog ikke en Gang kunde komme dertil, at vi, i alt Fald for Landets Vedkommende, kunde faae en saadan Udvejning af denne Byrde, at den der ikke skulde frembyde større Ulemper, end den frembyder i Kjøbstæderne. Disse have den Fordel, at Bygningsafgiften der er lagt paa alle Bygninger, og Spørgsmaalet om, hvor de Næringsdrivende bo, forvolber altsaa i Kjøbstæderne ingen Bænskelighed. Paa Landet derimod er Bygningsafgiften betinget af, at der drives Næring i vedkommende Bygning, og Følgen deraf er, at saasnart en Næringsdrivende paa Landet flytter, da stryges Skatten for den Leiligheds Vedkommende, som han hidtil har behoet, men lægges til Gjen-